

ΓΡΑΦΕΙΑ  
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ  
ΕΡ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ  
«ΠΑΤΡΙΩΝ»  
ΘΑΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α  
ΤΗΛΕΦ. 582

# ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ  
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ  
ΕΙΣ 20,000  
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ  
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ  
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκη, Κ. Γ. Ζησίον καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

## Ο ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Κύριοι βουλευταί,

Αἶνον καὶ δοξολογίαν ἀναπέμπω πρὸς τὸν Ὑψίστον, ὅστις ἠδύλογησε τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν καὶ πρὸς συγκρότησιν Μείζονος Ἑλλάδος, περιλαμβανοῦσης πάσας σχεδὸν τὰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας ἐπικρατεῖ ὁ Ἑλληνισμός.

Εὐλαβῇ στρέφω τὴν διάνοιαν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἀπὸ τοῦ αἰοδίου βασιλέως πατρός Μου μέχρι τοῦ τελευταίου στρατιώτου ἔχουσιν τόσον προθύμως τὸ αἷμα αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀθανάτου τούτου μεγαλουργήματος.

Τὴν εὐγνωμοσύνην μου διαπιστῶ πρὸς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, πρὸς τὸ ἔνοπλον τουτέστιν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ του ἐκλείσσε καὶ πάλιν τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν διὰ τοσοῦτον ἐνδόξων κατορθωμάτων.

Τὰς εὐχαριστίας μου ἀπευθύνω πρὸς πάντας ἐκείνους, οἵτινες καὶ οἰονδήποτε τρόπον ἐνίσχυσαν τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν ἀγῶνα, ὥς καὶ πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἐβοήθησαν εἰς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν ὅσα συνεπιφέρει ὁ πόλεμος.

Κύριοι βουλευταί,

Ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼν τῶν Χριστιανικῶν λαῶν τῆς Χερσονήσου δὲν ἐπέκρωτο ἀνυψῶς νὰ περατωθῇ δι' εἰρήνης μεταξὺ τῶν νικητῶν διανομῆς τῶν ἀπελευθερωθεισῶν χωρῶν. Εἰς τῶν συμμάχων ἐπέδωξε νὰ οἰκιοποιηθῇ τὸ μέγιστον μέρος τῶν καρπῶν τῆς κοινῆς νίκης καὶ νὰ ἰδρῶσιν ἀπέναντι τῶν λοιπῶν λαῶν τῆς Χερσονήσου θέσιν τοσοῦτον ἐπικρατοῦσαν ὥστε νὰ τίθεται ἐν κινδύνῳ ἡ μέλλουσα ἐλευθέρᾳ ἀνάπτυξις τούτων. Ἡ κυβερνήσις Μου ἐπράξεν ὅ,τι ἦτο δυνατόν ὅπως προληφθῇ ἡ συμμάχικη σύγκρουσις καὶ ἀσφαλισθῇ ἡ διανομὴ διὰ κοινῆς τῶν συμμάχων συνεννόησεως καὶ ἐν τέλει διὰ προσφυγῆς εἰς διαιτησίαν. Ἀλλ' οὐδὲν παρέλειπεν ὅπως καταστήσῃ τὸ κράτος ἱκανὸν καὶ στρατιωτικῶς καὶ διπλωματικῶς ν' ἀντιμετωπίσῃ ἐν ἀνέγκῃ καὶ νέαν πολεμικὴν κρατῶν Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου καὶ ἡ σύμπραξις τῆς Ρουμανίας ἤγαγον εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου. Ἡ συνθήκη αὕτη, καθιστῶσα πραγματικὴν ἰσορροπίαν ἐν τῇ Βαλκανικῇ, ἀποτελεῖ τὸν καταστατικὸν χάρτην αὐτῆς, ἀσφαλίζουσα τὴν εἰρηνικὴν τῶν λαῶν ἀνάπτυξιν διὰ τῆς εὐλαβοῦς συνεργασίας τῶν χωρῶν, αἵτινες συνέπραξαν εἰς τὴν συνομολόγησιν αὐτῆς.

Τὰ νέα ὅρια τῆς Μείζονος Ἑλλάδος δὲν εἶναι ἀκόμη ὁριστικῶς ἐν συνόλῳ καθωρισμένα. Διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου, ἥτις πρόκειται ὡς ἐλπίζω νὰ ἐπιβεβαιωθῇ προσεχῶς διὰ τῆς συνθήκης τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις ἀνετέθη ὁ διακανονισμὸς τῶν συνόρων τοῦ νέου Ἀλβανικοῦ Κράτους καὶ ἡ ὁριστικὴ ῥύθμισις τῆς τύχης τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ ἡ ὁριστικὴ ἐξαιρουμένης τῆς Κρήτης. Ἐλπίζω ὅτι ὁ κανονισμὸς οὗτος θὰ ἐπέλθῃ τὸ ταχύτερον καὶ ὅτι ἀνταποκρινόμενος οὗτος θὰ ἐπέλθῃ τὸ ταχύτερον καὶ ὅτι ἀνταποκρινόμενος

μεγας ὅσον ἔνεστιν πλείοτερον πρὸς τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν τῶν ἐνδιαφερομένων πληθυσμῶν, θὰ συντελέσῃ ὅπως ἐδραιωτέρα ἀποβῇ ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Κύριοι βουλευταί.

Τὸ ἔθνος δικαιούται ν' ἀποβλέπῃ μετ' ὑπερηφανείας μὲν πρὸς τὸ συντελεσθὲν ἔργον καὶ τοὺς πλουσίους καρποὺς, οὓς συνεκόμισεν ἐκ τῶν δύο πολέμων, μετ' ἐμπιστοσύνης δὲ πρὸς τὰς ἰδίας δυνάμεις καὶ τὸ διανοιγόμενον πρὸ αὐτοῦ μέλλον.

Πρὸ ἡμῶν κεῖται τὸ ἔργον τῆς ὁργανώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν εὐρειῶν καὶ εὐφύρων χωρῶν αἵτινες προσηρηθήσαν εἰς τὸ Βασίλειον ἀλλὰ καὶ τῆς ὅλης ἐσωτερικῆς ἀναπλασέως, ἣν διέκοπεν ἀπλῶς ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼν. Ἡ κυβερνήσις Μου θὰ ἐποβάλλῃ ὁμοῦ σειρὰν ὅλην νομοθετικῶν πρὸς τοῦτο μέτρων μεταξὺ τῶν ὁποίων κυριωτάτην κατέχουσι θέσιν τ' ἀφορῶντα τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δαπανῶν τῶν πολέμων τὴν μέριμναν, ὑπὲρ τῶν ἐκ τῶν πολέμων παθόντων καὶ τῶν ἀπορφανισθεισῶν οἰκογενειῶν, τὴν ὁργάνωσιν τῶν νέων χωρῶν καὶ τὴν ἀναλόγως τῶν νέων πόρων καὶ τῶν νέων ἀναγκῶν αὐξήσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας.

Ἐπικαλούμενος τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου ἐπὶ τὰς ἐργασίας ὁμῶν κηρύττω τὴν ἑαρεξίν τῆς β'. συνόδου τῆς 19. περιόδου τῆς Βουλῆς.

## ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ πέμπτῃ

(Λουκ. ις, 31—34).

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον<sup>1</sup> εὐφραίνόμενος<sup>2</sup> καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος ὃς ἐβέβητο<sup>3</sup> πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ<sup>4</sup> ἡλκωμένος, καὶ<sup>5</sup> ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων, τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ, ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὡρᾷ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλπίσον με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μὴ θοῇτι ὅτι ἀπέλαβες οὐτὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ, καὶ Λάζαρος ὡμοῖως τὰ κακά· νῦν δὲ ὥδε ὁ παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν<sup>7</sup> χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θελόντες διαβῇαι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνανται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.



εἶπε δέ. ὁ ἑρωτῶ οὖν σε Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασιλείας. λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς Προφῆτας· ἀκούσατόων αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

#### Σημειώσεις.

1) Πορφυράκις ὁ βασιλεὺς = Πορφυρά, μάλλινος ἐπενδυτής, θεαμακὸς ἐν τῷ πολυτίμῳ πορφυρῷ ἐρυθρῷ χρώματι, δύσος δὲ ἐνδυμα ἐκ λευκοῦ αἰγυπτιακοῦ ἐμβλίκος ἢ λινού 2) Εὐφροσύνη = εὐβία αὐτοῦ ἦτο διηγεῖται διασκέδασιν καὶ ἀσπασία. 3) Ἐβέβλητο = ἦτο ἐρριμμένος πλησίον τῆς μεγάλης πύλης τῆς οἰκίας τοῦ πλουτοῦ. 4) Ἡ λωμὴ = πλήρης ἐλκῶν. 5) Καί ἐπεὶ θυμὸν ἐλκῆν αὐτοῦ = Τὰ περισσεύοντα τεμάχια ἄρτου μετὰ τὸ φαγεῖν ἐρριπτον ἐξω τῆς θύρας πρὸς τοὺς κύνας, καὶ ὁ Δάξαρς ἐπεθύμει, ἐάν ἦτο δυνατόν, νὰ χορτασθῇ ἐκ τούτων, συμμερίζομενος πρὸς τοὺς κύνας τὴν τροφήν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ κύνες συνεπάθον πρὸς τὴν κατάστασιν αὐτοῦ καὶ ἐζήτουν ἀνακουφίσαι αὐτὸν λείγοντες τὰς πληγὰς αὐτοῦ. 6) Παράκλησις = ἔχει αἰώνιον παρηγορίαν. 7) Χάρις καὶ ἐλεος = μετὰ δικαίων καὶ τῶν κολαζομένων ἔχει τετὴν φραγμὴν μέγαν καὶ πᾶσα ἐπικοινωνία εἶναι ἀδύνατος. 8) Ἐρωτῶ = Παρακαλῶ. — Ἡ ὅλη παραβολὴ ἀφορᾷ εἰς τὴν νοουθεσίαν τῶν πλουσίων, τῶν ἰδιοτελῶς καὶ ἀρισταδελῶς ζώντων εἰς τὴν παρηγορίαν τῶν πτωχῶν τῶν δυσπραγούντων ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ = Τὰ δὲ περὶ αὐτοῦ, παραδείσου καὶ κολάσεως χάριν τῆς παραβολῆς καὶ μὴ δογματικῶς λεχθέντα, ἀνάγκη οὕτω καὶ ἡμῶς ταῦτα νὰ ἐκλαμβάνωμεν καὶ μηδὲν ἐκ τούτων περὶ παραδείσου καὶ κολάσεως νὰ συμπεραίνωμεν.

#### ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

## Η ΑΛΗΘΗΣ ΖΩΗ

Ἐκ τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Β'. 16—21.

Ὁ Μωσαϊκὸς νόμος σκοπὸν ἔχων τὴν προετοιμασίαν τῶν ἀνθρώπων πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου ἐπέβαλλε τὴν παιδαγωγίαν τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ, μέχρι τῆς ἐλευσεως τοῦ Σωτῆρος, διὰ μέσων ἀναλόγων τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν· ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅτε ἦμεν νήπιοι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι» (Γαλ. Δ'. 3). παιδαγωγικὰ δὲ μέσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐφήρμοζε τὰ καλούμενα ἔργα τοῦ νόμου, ἥτοι τὴν περιτομήν, τὴν τήρησιν ὁρισμένων ἡμερῶν, τὴν ἀποχὴν ἀπὸ διαφόρων φαγητῶν θεωρουμένων ἀκαθάρτων καὶ ἄλλα τινά. Τὰ ἔργα ὅμως ταῦτα δὲν ἦσαν ἱκανὰ ἵνα δικαιώσωσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ σώσωσιν αὐτούς· μόνον δὲ διὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ τῶν ἔργων τῆς δι' αὐτοῦ κηρυχθείσης ἀγάπης πρὸς ἀλλήλους θὰ ἐσώζοντο. Τινὲς ὅμως ἐξ Ἰουδαίων Χριστιανοὶ διαστρέφοντες τὸν Χριστιανισμὸν ἐκήρυττον αὐτὸν ὡς ἐξηρημένον ἀπὸ τῆς Ἰουδαϊκῆς θρησκείας, ἐθεώρουν δὲ ὡς ἀμάρτημα τὴν κατάργησιν τῶν παιδαγωγικῶν μέσων, ἥτοι τῶν ἔργων τοῦ νόμου. Διὰ τοῦτο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ αὐριανῇ περικοπῇ τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς ἀποδεικνύει ὅτι ἡ κατάργησις τῶν ἔργων τούτων τοῦ νόμου ὅχι μόνον δὲν εἶναι ἀμάρτημα, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπιβάλλεται. Φέρει δὲ τὸ ἐξῆς λαμπρὸν ἐπιχείρημα· Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀπέθανε χάριν τῆς σωτηρίας ἡμῶν οἵτινες δὲν ἠδυνάμεθα νὰ σωθῶμεν ἀπὸ τοῦ θηϊκοῦ θανάτου ἐκτελοῦντες τὰ ἔργα τοῦ νόμου. Ἐάν λοιπὸν ἐγκαταλείψαντες ἡμεῖς τὰ ἔργα τοῦ νόμου καὶ προσκολληθέντες μόνῃ τῇ πίστει πρὸς τὸν Χριστὸν ἀπεδείχθημεν ἀμαρτωλοὶ ἐπὶ τῇ

ἐγκαταλείψει ταύτη, τότε αἴτιος τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν ταύτης εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς τοῦ ὁποίου τὴν πίστιν ἐστηρίχθημεν· Ἀλλὰ μὴ γένοιτο τοιαύτη βλασφημία νὰ ἐκφυγῇ τῶν χειλέων ἡμῶν. Τὸ νὰ παραδεχθῶ δὲ ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν σωτηρίαν, εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ διὰ τοῦ Χριστοῦ δοθεῖσα σωτηρία δὲν εἶναι ἐπαρκὴς καὶ ἔχει ἀνάγκην συμπληρώσεως, ὅτι τὸ θεῖον δηλ. ἔργον εἶναι ἐλλιπές. Τὸ τοιοῦτο ἀκριβῶς εἶναι ἀμάρτημα· διότι μόνον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἐσώθημεν· ὡς λέγει ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῇ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος «χάριτί ἐσμεν σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ἡμῶν Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων ἵνα μὴ τις καυχῆσθῃται». Ἀλλ' ἐγὼ γνωρίζων τοῦτο, λέγει ὁ Παῦλος, ἤδη ἀπηνήθημι τὰ ἔργα τοῦ νόμου δι' ὧν δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ σωθῶ καὶ προσκολλήθην εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὅπως σωθῶ· ἐάν λοιπὸν ἐπανεέλθω εἰς αὐτὰ καὶ τὰ ἐκτελῶ, ὁμολογῶ διὰ ταύτης μου τῆς πράξεως ὅτι κακῶς ἔπραξα ἐγκαταλείψας πρότερον αὐτὰ καὶ συνεπῶς ἀνακηρύττω ἑμαυτὸν παραβάτην.

Τοῦναντίον ὅμως διότι ἐγὼ ἀπηνήθημι τὴν κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον ζωὴν ἵνα τὸν βίον μου ἀφιερῶ τῷ Θεῷ. Ἡ κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον ζωὴ ἦτο νὰ πράττω ὅσα οὗτος μοι ἐπέβαλλεν ἤδη δὲ ζῶν τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν πράττω ὅσα αὐτὸς ὁ Χριστὸς μοι ἐπιβάλλει· οὕτω δὲ πράττον τι φανερόν εἶναι ὅτι ἐν ἐμοὶ ζῇ καὶ ἐνεργεῖ αὐτὸς ὁ Χριστός. Διὰ τοῦτο τὸν βίον τοῦτον ζῶ ἐξ ὁλοκλήρου ἀφωσιμῶς εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἡγάπησεν ἡμᾶς τοσοῦτον ὥστε πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν παρεδόθη εἰς τὸν σταυρικὸν θάνατον.

Τὸν θεῖον Παῦλον μιμούμενοι πάντες, οἱ θέλοντες νὰ εἶναι πράγματι καὶ ὄχι μόνον νὰ λέγονται Χριστιανοί, οφείλουσι νὰ πράττωσιν ὅσα ὁ κατὰ Χριστὸν βίος ἀπαιτεῖ ἵνα ἐνστερνισθῶσι τὸν Χριστόν.

#### ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

## Ο ΝΙΚΟΤΣΑΡΑΣ

Ὁ Νικοτσάρας πολεμᾷ μετὰ τρία βιλαέτια τὴν Ζίγνα καὶ τὴν Χάντακα, τὸ ἔργον τὸ Πράβι. Τρεῖς μέραις κάνει πόλεμον, τρεῖς μέραις καὶ τρεῖς νύχτας, Χωρὶς φῶμι, χωρὶς νερό, χωρὶς ὑπνο στὸ μάτι· Χιόν' ἔτρωγαν, χιόν' ἐπιναν καὶ τὴ φωτιά βιστοῦσαν. Τὰ παλληκάρια φώναζε σταῖς τέσσαρες ὁ Νίκος. — Ἀκούστε παλληκάρια μου, λίγα καὶ ἀντρεϊμένα, Σιδερό βάλτε στὴν καρδιά καὶ χάλκωμα στὰ στήθη. Κι' ἂν τοὺς θρονήσωμε γερὰ τὸ πῆραμε τὸ Πράβι. Τὸ δρόμο πῆραν σύνταχτα· ἔφτασαν στὸ γιοφύρι. Ὁ Νίκος μετὰ τὸ δαμασκί τὴν ἀλυσσὴν τοῦ κόφτι· Φεύγουν οἱ Τούρκοι σὺν τραγιά, πίσω τὸ Πράβ' ἀφίνουν.

## ΤΟ ΜΕΓΑ ΘΑΥΜΑ

Καθ' ὃν τρόπον ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐζήσε πολλὰ ἔτη, ἔχει ἰδεῖ πολλὰ καλὰ καὶ κακὰ, εὐτυχίας καὶ δυστυχίας, οὕτω καὶ τὰ ἔθνη, ὅσα ἔχουν μακρὰν καὶ πολυετὴ ἱστορίαν, ἀναγκαίως πρέπει νὰ ἔχουν ζήσει ἡμέρας εὐτυχίας καὶ ἀτυχίας, δόξης καὶ ἀδοξίας. Διαρκὴς καὶ ἀδιάκοπος εὐτυχία καὶ δόξα φαίνεται τι ἀνῆκουστον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τὸ ζήτημα ἔρα δὲν εἶναι καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἂν ἔθνος τι νητύχησε ποτὲ, ἀλλ' ἂν κατὰ τοὺς χρόνους μὲν τῆς εὐτυχίας καὶ δόξης τοῦ συνεφέρεται, μικρὸν ἢ μέγα ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐτυχίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο θεαίως οὐδεὶς ἄλλος λαὸς δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν Ἑλληνικόν. Κατὰ τοὺς χρόνους δὲ τῶν

ἀτυχιῶν καὶ ἰδίως κατόπιν τῶν ἀτυχημάτων καὶ παθημάτων αὐτοῦ ἂν ἠδυνήθη νὰ διασώσῃ τὰς ἀρετὰς, τὴν ἰδιοφυσίαν, τὸν ἐθνικὸν χαρακτήρα, τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ. Τοῦτο εἶναι τὸ ζήτημα τὸ πραγματικόν· εὐτυχῶς δὲ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὑπερέβαλε καὶ ὑπερέβηκε πάντας τοὺς ἄλλους ἐπὶ τῆς γῆς. Διότι ὁμολογεῖται σήμερον ὑπὸ πάντων ὅτι, εἰ καὶ ἐδουλώθη καὶ διέμεινε ὑπὸ τὴν ξένην κυριαρχίαν πολλοὺς αἰῶνας, εἰ καὶ ξένοι λαοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ συνήκνησαν μεθ' ἡμῶν, εἰ καὶ ξένα ἦσαν καὶ ἔθνη, ξένη θρησκεία καὶ ξένα γλῶσσαι κλπ. εἰσῆλθον εἰς τὸ μέσον ἡμῶν, οὐχ ἦσαν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὰ ἦθη καὶ ἔθνη τῶν πατέρων του καὶ τὰς πατροπαράδοτους ἀρετὰς, αὐτοῦ διέσωσε διὰ πάντων τῶν αἰώνων μέχρι σήμερον. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ τι μεγαλύτερον, ἦτοι ἠδυνήθη ἢ νὰ ἀπομοιῶσῃ καὶ ἀπορροφήσῃ τὰ ξένα στοιχεῖα ὅσα ἐγκατεστάθησαν μὲν κατὰ καιροὺς εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, ἦσαν δὲ ἀποδοτικὰ πολιτισμοῦ καὶ ἡμερώσεως ἢ νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ ἐκβάλῃ ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὰ ἀνεπίδεκτα μορφώσεως, λ.χ. τοὺς Τούρκους. Χιλιάδες πολλὰ βαρβάρων καὶ ἀπολιτίστων ἀνθρώπων εἰσῆλθαν κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πάμπολλοι Ἰταλοὶ κατέκλυσαν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Φραγκοκρατίας τὴν Κρήτην καὶ τὰς ἄλλας Ἑλληνικὰς νήσους. Καὶ ὅμως πάντες σχεδὸν οὗτοι κατὰ μικρὸν παρέλαβον τὸν ἡμέτερον πολιτισμὸν, τὴν ἡμετέραν θρησκείαν, τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, καθόλου τὸν ἡμέτερον χαρακτήρα καὶ ἀπέθεσαν οὕτως ἀριστοὶ Ἕλληνες. Τὸ παράδογμα τῶν τριῶν εὐκλεῶν ναυτικῶν νήσων, Ὑδρας, Σπερχεινῆς καὶ Ψαρῶν, τῶν Σουλιωτῶν, τῶν ἐξελληνισθέντων τῶν καὶ Ψαρῶν, τῶν Κατσαντώνη, Σίνα, Ἀβέρωφ κλπ., Κουτσοβλάχων, Κωλέττη, Κατσαντώνη, Σίνα, Ἀβέρωφ κλπ., τῶν ἐν Κρήτῃ ἐξελληνισθέντων εὐγενῶν Ἑνετῶν, τὸ συγκινητικώτατον θέμα τῶν σημερινῶν Κορυθαίων καὶ ἄλλων πολλῶν γενναίων τέκνων τῆς Ἡπείρου ἀρκοῦσι νὰ πείσωσι πάντας τὸν κόσμον περὶ τῆς ἐν γένει ἀφομοιωτικῆς καὶ ἐξευγεντικῆς δυνάμεως καὶ περὶ τῆς ζωτικότητος τῆς φυλῆς ἡμῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς. Διότι κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τοσοῦτων χαλεπῶν χρόνων κατάρθωσαν οὐχὶ μόνον νὰ διατηρήσῃ τὴν καὶ τὸν ἰδιαιτέρον χαρακτήρα αὐτῆς καθόλου, ἀλλὰ καὶ νὰ κατακτήσῃ ὡς εἶπεν τὰς ψυχὰς τῶν ἐλθόντων ξένων, νὰ διδάξῃ, ἐξευγενίσῃ καὶ οὕτως ἀφομοιῶσῃ αὐτοὺς πρὸς αὐτὴν. Καὶ ἰδοὺ βλέπομεν τὸ θαυμαστὸν φαινόμενον ὅτι ὅσοι τῶν Ἀθηνῶν ἐδιδάχθησαν καὶ ἀφωμοιώθησαν ἡμῖν, προσέλαβον τὰς ἀληθεῖς ἀρετὰς τῶν πολιτισμένων ἀνθρώπων, ἥτοι τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ γράμματα, πρὸς τὸ ἐμπόριον, πρὸς τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, πρὸς τὴν ἐλευθερίαν κλπ. κλπ. ὅσοι δὲ τοῦναντίον παραμένονσι μακρὰν ἡμῶν καὶ οὐτε ἔμαθον παρ' ἡμῶν τι οὐτε ἀφωμοιώθησαν πρὸς ἡμᾶς, οὗτοι εἶναι βάρβαροι, ἀμαθεῖς, ἀρπαγῆς, ληστρικοὶ, ἀνευ ἐλπίδος φιλοπατρίας.

Ὅπως δὲ ταῦτα πάντα πρόκεινται ἐνώπιον πάντων φανερώτατα καὶ ὑπὸ πάντων ὁμολογοῦνται, οὕτως ὁμολογεῖται καὶ ὅτι διεσώσαμεν τὰς ἀρετὰς καὶ αὐτὰς ἀτυχῶς τὰς κακίας τῶν πατέρων καὶ προγόνων ἡμῶν, ἦτοι τοῦτο μὲν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, πρὸς τὸ ἐμπόριον, πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὰς ἀποδημίας, πρὸς τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας (δίψα τοῦ εἰδένα) κλπ. κλπ., τοῦτο δὲ τὴν μανίαν περὶ τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνα, τὸ εὐκλὸς ἐνθουσιαζεσθαι ἄλλ' ἑμᾶς καὶ τὸ ἀψέκορον, τὸ δυσκόλως πειθαρχεῖν κλπ. Βεβαίως δὲ ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας ἀποτελεῖ ἐν τῶν μεγαλύτερων καὶ θαυμασιωτέρων φαινομένων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καθόλου, ἀλλὰ καλὸν ἢ μᾶλλον ἀναγκαῖον φαίνεται νὰ διδασθῶμεν ὑπὸ τῶν ὅσα ἐπαθόμεν ἕνεκα τῶν ἐθνικῶν

ἐλαττωμάτων τούτων καὶ φροντίσωμεν νὰ καταστήσωμεν αὐτὰ τοῦ λοιποῦ ἀκίνδυνον καὶ ἀβλαβὴ εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὴν πατρίδα ἡμῶν.

## ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Δ'

Δὲν ἐδείχθη ἐξ ἀρχῆς ἡ θεότης εὐμενῆς οὔτε πρὸς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος οὔτε ἰδιαίτερος πρὸς τὸ ἡμέτερον τὸ Ἑλληνικόν. Ἡ Μοῦσα δὲν ἐπεφοίτησεν θεοαίως εὐθὺς εἰς τὴν ψυχὴν τῶν πρώτων Ἑλλήνων, καὶ ἐκ τούτου πολλὰ ἴσως μωρολόγων στιχουργήματα πρὸς φθορὰν τοῦ χρόνου ἠκούσθησαν, πρὶν ποιηθῶσι τὰ ὁμηρικὰ ἔπη, καὶ τὸ μάρμαρον καὶ ὁ χαλκὸς εἰς ἀσχημοσύνας ἐπλάσθησαν θεῶν εἰκόνας οὐ μόνον ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν ἢ τῶν Αἰγυπτίων ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν. Καὶ ὁ βίος δὲ τῶν ἀνθρώπων σκασιότερος ἦτο πρὸ τῶν τρωϊκῶν ἡρώων, καὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ σοφοῦ δὲν ἐπετύγχανον πάντοτε οἱ παλαιότεροι ἐκείνοι πρόγονοι ἡμῶν. Οὕτως ἐπλευσαν μὲν μέχρις Αἰγύπτου οἱ Ἀχαιοὶ καὶ οἱ Ἴωνες κατὰ τὴν τρίτην π. Χ. χιλιετηρίδα καὶ, ὡς εἶδομεν, κατὰ τὴν πρὸς τὸν Εὐξείνιον μεγάλην τοῦ ἐμπορίου ὁδὸν οἱ Ἀργοναῦται, πρὸ τῶν τρωϊκῶν δὲ βασιλεύουσιν ἐν Σύμῃ ὁ περικαλλὴς Νιρεὺς καὶ ἐν Ρόδῳ Τληπόλεμος ὁ Ἡρακλεΐδης, ἀλλ' εἶχον ἀφήσῃ νὰ καταλάβωσιν οἱ συγγενεῖς μὲν, ὡς λέγεται, ἔχθροι δὲ Θρᾷκες τὴν διαδοχὴν τοῦ Βοσπόρου, καὶ οἱ μᾶλλον συγγενεῖς ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐχθροὶ Φρύγες—Τρῶες καὶ Ἀδρύανοι—τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου. Ὡστε ἠναγκάσθησαν ὕστερον ν' ἀναλάβωσιν μὲν τὴν μεγαλάνουμον πρὸς κατάκτησιν τῆς τρωϊκῆς γῆς ἐκστρατείας, καὶ ἐκεῖ δὲ καὶ κατὰ τὸν ἄλλον Ἑλλησπόντον καὶ ἐν τῷ Βοσπόρῳ νὰ ιδρύσωσι πρὸς ἐπικράτησιν ἀποικίας.

Καὶ διὰ τὰς ἀποικίας δὲ οὐδαμῶς ἐδείχθη ἀρχῆθεν πάντοτε ἡ δούτις τοῦ Ἑλληνικοῦ νοῦ. Ἐν ἔτει 658 π.Χ. ἐκτίσθη ὑπὸ Μεγαρέων, ἐχόντων ἀρχηγέτην τῆς ἀποικίας τὸν Βύζαντα, τὸ πόλισμα τὸ ἐξ αὐτοῦ Βυζάντιον κληθέν. Δέκα ἔτη πρὸ τοῦ Βύζαντος Ἕλληνες πλεύσαντες, ὅπου ὁ Βόσπορος εἰσβάλλει εἰς τὴν Προποντίδα, δὲν εἶδον τὴν ἀκτὴν, τὴν ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς γῆς, ἥτις ἐρέχεται ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῆς ἐκβολῆς τοῦ Βοσπόρου καὶ ὑπὸ τῆς Προποντίδος καὶ ἔχει τὸν μέγιστον καὶ ἀσφαλέστατον ἄμα λιμένα τοῦ γήινου κόσμου, τὸν Κεράτιον κόλπον· δὲν εἶδον τὴν πλασθεῖσαν ἰσχυρὰν βασιλίαν, ἥτις ἐποπτεύει τὴν Ἀσίαν καὶ ἀρχει αὐτῆς, τὸ ἤδη ὁμοσθέν Βυζάντιον· ἀλλ' ἀντικρὺ ὑπὲρ τὴν Κελχηδόνα ἐκτίσαν πόλιν, ἣν διὰ τὸν πλοῦτον τῆς γῆς πειθῶν ἐκάλεσαν Χρυσόπολιν (Χρυσὴν πόλιν). Ἀλλ' ὅτε μετὰ δέκα ἔτη ὁ θεῖος νοῦς τοῦ Βύζαντος ἐκτίσε τὴν αἰώνιον πόλιν, τότε Τυφλόπολις (τυφλὴν πόλιν) ἀνομάσθη ἐκείνη. Τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἐγένετο, ὅπου ἐν τῇ ἐπὶ χιλιετηρίδῃ ἡμελημένῳ σχεδὸν αἰγιαλῷ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Νείλου τὴν μακαρίαν Ἀλεξάνδρειαν ἐκτίσεν ἡ μεγαλόνοια τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἐλθωμεν καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν γῆν κατὰ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον. Παραπλέοντες τὸν κόλπον τοῦτον—καὶ ὅτε ἐληγε σχεδὸν ὁ Δ' π. Χ. αἰὼν,—οὐδεμίαν παρὰ τὴν δεξιὰν τοῦ Ἀλιάκμονος ὄχθην ἠθέλωμεν συνακτῆσθαι ἀξίαν λόγου πόλιν ἀπὸ Ποτιδαίας (τῆς σημερινῆς Κασσάνδρας) μέχρι τῆς Μεθώνης (τοῦ σήμερον Ἑλευθεροχωρίου).

#### Κτίσις Θεσσαλονίκης.

Ἐκεῖ δὲ εἰς τὸ δάθος τοῦ κόλπου, ὅπου ὁ Ἀλιάκμων καὶ ὁ Ἀξιὸς ἐκβάλλουσιν εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου ἀνοίγεται ἡ πύλη τῆς δυτικῆς Μακεδονίας πρὸς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ἄλλην ἐπικοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ τὰς πνοὰς τὰς ζωογόνους τοῦ πόντου καὶ τῆς εὐθελῆς τοῦ ὁρους Κίσσου (Χορτιάτου)



φύτεας συνοικισμός τις μόνον θερμών λουτρών ήτο, οὐδὲ πολί-  
χνη ἔως, ἡ Θέρμα. Οὐτε τοῦ Φιλίππου ὁ βεβύς ὀφθαλμός  
οὔτε τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸ μεγαλουργόν εἶδον τὸ σπουδαῖον τοῦ  
χώρου, ὅπου εἶναι ἰδρυμένη σήμερον ἡ Θεσσαλονίκη.

Χαρίεντα δὲ λέγονται τὰναφερόμενα εἰς τὴν κτίσιν αὐτῆς.  
Κόρην Θεσσαλὴν περικαλλῆ, ἀνεψιὰν τοῦ μεγάλου ταγοῦ  
τῶν Θεσσαλῶν Ἰάσονος τοῦ Φεραίου, τὴν Νικησιπολιν  
συνήντησεν αὐτοῦ, λέγουσι, Φίλιππος ὁ Ἀμύντου καὶ λαβὼν  
αὐτὴν σύζυγον ἐξ αὐτῆς ὠνόμασεν, ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν τὴν  
πόλιν, Θεσσαλονίκην. Ἄλλ' ὁ Φίλιππος δὲν εἶχε γεννηθῆ διὰ  
τοιαύτας ποιητικὰς συναισθημάτων ἐκδηλώσεις, εἶχε δὲ  
μόνον ὀνομάσῃ Θεσσαλονίκην τῆς Θεσσαλῆς Νικησιπολίδος τὴν  
θυγατέρα. Πιθανώτερον δὲ νομίζεται ὅτι ὁ ἄγχιος μὲν καὶ ἀνη-  
λεῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ αὐτοῦ Κάσσανδρος, ἀλλὰ πεπαιδευμέ-  
νος εἰς τὸ ἀκρότατον, φιλεπιστήμων, τῶν ποιητῶν φίλος,  
τοῦ Ὀμήρου μάλιστα, ὁ τὴν Μακεδονίαν κραταῖαν κυρίαρ-  
χον τῆς Ἑλλάδος βουλευόμενος νὰ καταστήσῃ, ὁ πρὸς τοῦτο  
ἀνακτίσας τὴν Ποτίδαιαν καὶ Κάσσάνδρειαν ὀνομάσας καὶ  
τὴν Οὐρανίαν Πόλιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ἄθω καθιδρύσας,  
πρὸς τιμὴν καὶ ἵνα προσελκύσῃ εἰς ἑαυτὸν τὴν θυγατέρα τοῦ  
Φιλίππου καὶ τῆς Νικησιπολίδος ἐκάλεσε τὴν πόλιν, τοὺς  
κατοίκους εἴκοσι ἐξ πολισμάτων συνοικίσας ἐν αὐτῇ, ἐρημώ-  
σας πλὴν ἄλλων τὴν Ἀπολλωνίαν, τὴν Θέρμαν, τὴν Χαλά-  
στραν, τὴν Αἰνίαν, τὴν Κισσόν.

(Ἀκολουθεῖ)

#### ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Ἀνεδείχθητε ὅξιοι ἀπόγονοι τῶν ἡρώων τοῦ 1821 καὶ  
διεχειρίσθητε ἐπαξίως τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην, ἣν ἐνεπι-

στεύθησαν ὑμῖν οἱ γίγαντες πρόγονοί Σος. Ἡ ἐνότης ὁμοῦ  
τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ ἀποτελεσθῇ διὰ μετὰ τινα χρόνον ὁ  
Ἑλληνικὸς σιναγῶς εἰσέλθῃ νικηφόρος ἐν Κωνσταντινουπό-  
λει καὶ καταλάβῃ τὰς κλείδας τοῦ Βοσπόρου».

Γ. Κλεμανδρῶ.

#### ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων.

Ο Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κυρ. Χρύσανθος  
ἀπέστειλε τῇ Ἑταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων δρ. 25.  
Ο κ. Χρ. Τσουτσουλόπουλος Δομοκοῦ δρ. 4.  
Ο κ. Δημ. Στυλιανίδης Μακρυνίτης δρ. 2.  
Ο κ. Δημ. Ι. Μαυρογορδάτος Χίου δρ. 5.  
Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Λούστων κ. Παπαϊωάννου, εἰ κ. κ. Κ.  
Παπαϊωάννου δολ. 5. Α. Μιτυληναῖος ὅλ. 1. Γ. Δ. Πικραμένος δολ. 1  
καὶ Ἀνώνυμος δολ. 4 ἤτοι ἐν ὅλῳ δολ. 11.

#### ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Π. Πάτραις Καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο θέμα εἶναι μᾶλλον ἐφ' ἣν  
μεριδογραφικῆς φύσεως—Ν. Χ. Κέρκυρα ν. Γρ. Β. Μασσα-  
λὶ α ν' Ἐξ ἀνάγκης ἡλαττώσαμεν τὰς ἀποστολάς ταύτας ὅπως ἐπαρ-  
κῶς μὲν εἰς ἄλλας. Ἐπὶ τόσῃ ἐτῇ ἄλλως δὲν ἦτο μικρὰ ἡ ἐπικοινωνία.  
Ἄντ. Μ. Μοντεβίδεον Πρ. Χ. Θεσσαλονίκη ν.  
Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. = Κ. Ι. Κ. Παρισίου. Οἱ ἐν τῇ  
ἀλλοδαπῇ δὲν ὑπέστησαν δοκιμασίας δικαιοδογίας τὸ τοιοῦτον.  
Α. Δ. Κ. Σπ. Π. Θ. Ε. Ν. Δ. καὶ Α. Π. Καστ. ἐλ. ὅλ.  
ζ. ο. ν. Ἐπὶ τῇ βάσει δοθείσης ἡμῖν συστάσεως ἤρξισαμεν ἀποστο-  
λάς.—Ν. Γ. ( . . . ) Π. Χ. Σ ( . . . ) Πάντοτε ἐλπίζομεν ταχέως  
τὴν ἐπανάληψιν ἀποστολῶν ὡς ἄλλοτε ἀποκρούοντες τὸν ὑποδεικνύ-  
μενον τρόπον ὡς ἐπικίνδυνον. Α. Χ. Βέρροισαν Π. Δ. Σπ. ἄρ.  
τὴν Ν. Τ. Ἀγίαν Ἀν. ν. Ζητούμενα στέλλονται ἐν  
χαρίστως Κ. Π. Κρημίνιον Διευθύνσεις ἡλλάγη.

#### ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

#### ΑΝΑΤΟΛΗ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πλατεῖα Συντάγματος

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον 2,000,000

Ἀδθάλεια 20,000,000  
πραγματοποιουμένη

Πάντες οἱ συνδυασμοὶ ἀσφαλειῶν ζωῆς.—  
Ζητήσατε τὰ ἐπεξηγηματικὰ βιβλία τῆς  
Ἑταιρείας.

#### ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ  
ΚΑΙ ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρία ἰδρυθεῖσα  
τῷ 1882

Μετοχικὸν κεφάλαιον Δρ. 6,000,080

Ἐργοστάσια φυσιγγίων καὶ πυρομαχικῶν ἐν  
γένει, πυρίτιδος ἀκάπνου, μελαίνης, πυρρε-  
τικῆς, ὑπονόμων κλπ., δυναμίτιδος καὶ ὅλων  
τῶν ἐκρηκτικῶν ὕλων, θρυαλλίδων, καψυ-  
λίων, σκαγιῶν, μολυβδοσωλήνων κλπ.

Γραφεῖα: Ὁδὸς Σταδίου 64.

Παράρτημα: Καταστήματα ὁπλῶν:

Ἑρμοῦ 18.

#### ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον Δρ. 5,000,000

Ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν  
Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ,  
Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Διγυῖ  
καὶ Ἀλκιδί.

Ἐν ὑπὲρ ὅσον μέχρι 5,000 Δρ. 4 ο/ο εἰς  
πρώτην ζήτησιν. 5 ο/ο μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

8 1/2 ο/ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν

4 ο/ο » μετὰ τρεῖς μῆνας

4 1/4 ο/ο » μετὰ ἑξ μῆνας

4 1/2 ο/ο » μετὰ ἐν ἔτος

5 ο/ο » μετὰ δύο ἔτη

5 1/2 ο/ο » μετὰ τρεῖς καὶ πλέον ἔτη

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1/2 ο/ο ὀλιγώτερον

#### ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κεφάλαιον καταβεβλημένον

Δρ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύμφ.  
Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Δαρδανίῳ, Ἀγρινίῳ  
Καρδίτῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραϊς,  
Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ,  
Χίῳ, Διμένῃ Βαθέος (Σάμου).

Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κωνσταντινίῳ, (Ὑποκα-  
τάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν  
Σταρπούλ), Ἀμισῷ, Κερασοῦντι, Σμύρνῃ,  
Μερσίνῃ.

Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρίᾳ, Καῖρῳ (μετὰ  
παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mouski), Ζαγαζίκ.

Ἐν Σουδάν: Ἐν Χαρτούμ.

Ἐν Κύπρῳ: Ἐν Λεμεσῷ.

Ἐν Γερμανίᾳ: Ἐν Ἀμβούργῳ (Domhof-  
Mönckeberg Strasse 18).

Ἐν Ἀγγλίᾳ: Ἐν Λονδίῳ (No 22 Fenchurch  
Street).

#### Διοικητικὸν Συμβούλιον

Σ. Φραγκιδῆς, Ἀντιπρόεδρος καὶ Διοικῶν  
Σύμβουλος, Ἰάκωβος Μπονιέ, Διοικῶν Συμ-  
βουλος, Ἐπαμ. Ἐμπεριόκος, Διοικῶν Συμ-  
βουλος, Κ. Κ. Βέρουγκ, Ε. Βυγνίδης, Α. Ζα-  
ρίφης Ἐμμ. Α. Μπενάκης, Ἰω. Μπότσης,  
Βαρῶνος Δε Νερλίζ, Μαρκήσιος Δε Ρεβερσῶ,  
Ἐμμ. Ροδοκανάκης, Μιχ. Σαλβάκος, Διον.  
Στεφάνου.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ  
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διευθύνσις Τηλεγραφικῇ

Ἀθηναῖκῃ Athenocles

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν  
τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι: Προεφλήσεις  
ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν  
Προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευ-  
μάτων. Εἰσπράξεις τοκομεριδίων παντὸς εἴδους  
χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν,  
γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ἐκ-  
τελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἔδιδε ἐπιτα-  
γάς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τῇ εἰρηφικῇ,  
ἐντολὰς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ  
ἐξωτερικῷ. Ἀνοίγει τρέχοντας λ/σμοὺς ἡγγυη-  
μένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς

φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνο-  
κιάζει διαμερίσματα χρηματοοικονομικῶν δια-  
φορῶν διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοῦς  
τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέ-  
σεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ  
εἰς ἐπιταγὰς (cheques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ  
πληρώνοντα τόκους:

3 0/0 εἰς πρώτην ζήτησιν.

3 1/2 0/0 διὰ καταθέσεις ἑξ μηνῶν

4 0/0 » » ἐνός ἔτους

5 0/0 » » δύο ἔτων καὶ

ἐπέκεινα.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶναι ἀποδοτέαι  
εἰς ὁ νόμισμα ἐννηγήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιτα-  
γάς (cheques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιτα-  
γῶν (cheques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῇ  
ἐξωτερικῇ ἀναποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμέ-  
νοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἐξαμηνίαν ἀπὸ  
τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτης Ἰουλίου  
ἐκάστου ἔτους.

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμιευτήριόν της τὸ ὅποσον  
λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην, καταθέσεις ὡς καὶ  
διὰ τὰς χάριν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν πληρών-  
ναι τόκον 4 0/0.